

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาโดยการเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของหนูตะเภาตั้งครรภ์ตามการเปลี่ยนแปลงและลักษณะในแต่ละกลุ่มของหนูตั้งครรภ์ ซึ่งแบ่งตามอาชุคครรภ์ ประดับการตั้งครรภ์ จำนวนครั้งของการตั้งครรภ์ ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

ส่วนบ้างประชากร

การเสือกตัวอย่างประชากรมีขั้นตอนดังนี้

1. การเสือกโรงพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

เป็นโรงพยาบาลที่มีจำนวนเตียงตั้งแต่ 500 เตียงขึ้นไป ในเขตกรุงเทพมหานคร และมีหน่วยฝ่ายครรภ์จำนวน 4 โรงพยาบาล จาก 9 โรงพยาบาล ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการสุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงพยาบาลราชวิถี โรงพยาบาลสุพิมลครรภ์ โรงพยาบาลรามาธิบดี และวิรพยาบาล

2. สักษะตัวอย่างประชากร ภารกิจในการเสือกตัวอย่าง

2.1 เป็นหนูตั้งครรภ์ที่มาสักการบริการฝากครรภ์ในระหว่างวันที่ 9 กันยายน 2526 ถึงวันที่ 14 ตุลาคม 2526 ส姣บตั้งแต่ 19 ปีขึ้นไป ไม่ใช่โรคประจำตัวใด ๆ ที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ เช่น ความดันโลหิตสูง เบาหวาน โรคหัวใจ โรคไต ไตรออยด์ เป็นต้น และลักษณะโรงพยาบาลพร้อมเก็บทราบในพื้นที่ภารกิจมาฝากครรภ์ในครั้งนั้นด้วย

2.2 ตัวอย่างประชากรมีความสามารถในการอ่าน เขียนภาษาไทยได้ สามารถตอบแบบสอบถามได้

2.3 รายได้ของครอบครัว (ทั้งลักษณะครอบครัว) ไม่ต่ำกว่า 3,500 บาท/เดือน

3. วิธีการเสือกกลุ่มตัวอย่างประชากร

การเสือกกลุ่มตัวอย่างประชากรใช้วิธีการเสือกแบบสุ่มตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ในชื่อชนเผ่าการวิจัยและพยายามรูปแบบการวิจัยที่เกี่ยวข้องด้วย โดยการสุ่มตัวอย่างในกระบวนการเสือกกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 ศือนธิบัติและครรภ์จำนวน 180 คน โดยส่วนใหญ่เป็นครรภ์ไม่ถึงกำหนดการคลอดที่ 1 จำนวน 60 คน ระยะที่ 2 จำนวน 60 คน และระยะที่ 3 จำนวน 60 คน และในแต่ละกลุ่มของอาชญากรรมคือ สือกกลุ่มที่ว่าบ้างที่มีครรภ์แรกให้จำนวนไกคลี ศียงเกบครรภ์หนึ่ง และมีประลับกระดูกกระดูกที่ตั้งครรภ์ปกติให้รักษาไว้จำนวนไกคลี ศียงเกบกลุ่มที่ว่าบ้างที่มีประลับการลักทรัพย์ตั้งครรภ์ไม่ปกติ ประชากำไรศูนย์สังฆะไม่ถูก สือกจะไม่ถูก สือกเข้าเรือน

กลุ่มที่ 2 ศือลักษณ์ของหนูบัติและครรภ์ที่เป็นกลุ่มที่ว่าบ้างประชากำรในกลุ่มที่ 1 และมาโรงเพยานบาลพร้อมกับภาระภายในร่างที่มีการตรวจสอบยั่งยืน จำนวน 180 คน

จำนวนกลุ่มที่ว่าบ้างประชากำรที่ศือด้วยสังฆะ มีลักษณะพินัยด้านต่อๆ ๆ ดังนี้
รายละเอียดดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนคุณตัวอย่างประชากร สำนักงานโรงพยาบาล

โรงพยาบาล	หน่วยตัวอย่างและส่วน	
	จำนวน (ครัว)	ร้อยละ
โรงพยาบาลราชวิถี	77	42.78
โรงพยาบาลรามาธิบดี	67	37.22
โรงพยาบาลสุขุมวิท	26	14.44
วชิรพยาบาล	10	5.56
	180	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า จำนวนตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่ได้มากจากโรงพยาบาลราชวิถี ก็คือเป็นร้อยละ 42.78 รองลงมา ได้มากจากโรงพยาบาลรามาธิบดี ก็คือเป็นร้อยละ 37.22 และได้มากจากวชิรพยาบาลอันที่สุด ก็คือเป็นร้อยละ 5.56

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เครื่องมือสำหรับการวิจัย

เครื่องมือสำหรับการวิจัยนี้เป็นแบบสื่อสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาจากหนังสือ วารสาร เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับภาพลักษณ์ของหนังชีวะบัตรหัวใจครรภ์

2. สำรวจที่มาของหนังชีวะบัตรหัวใจครรภ์ และสำรวจจากโรงพยาบาลต่าง ๆ เพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของหนังชีวะบัตรหัวใจครรภ์ รวมทั้งขอความคิดเห็นจากพยาบาลที่เคยดูแลครรภ์ที่เป็นหนังชีวะบัตรหัวใจครรภ์ในเบื้องต้น

3. นำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ 1 และข้อ 2 มาสร้างแบบสอบถามจำนวน 2 ชุดได้แก่

ชุดที่ 1 สำหรับหญิงตั้งครรภ์

ชุดที่ 2 สำหรับสามี

แบบสอบถามแต่ละชุดแบ่งออกเป็น 2 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ชุดที่ 1 มีข้อคำถาม 5 ข้อ ชุดที่ 2 มีข้อคำถาม 2 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นข้อความเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของหนังชีวะบัตรหัวใจครรภ์ โดยชุดที่ 1 ให้ผู้หญิงตั้งครรภ์ตอบตามการรับรู้ของตนเอง และชุดที่ 2 ให้สามีตอบตามการรับรู้ของตนเอง สังเกตุแบบสอบถาม แบ่งเป็นส่วน ๆ ในแต่ละส่วนแบ่ง เป็นข้อ ๆ สำหรับข้อความแต่ละข้อมีสังเกตุเป็นมาตราฐานความหมาย (Semantic Differential Scale) แต่ละมาตราฐานแบ่งเป็น 7 ระดับ แต่ละระดับมีคะแนนต่างกัน 1 คะแนน ค่าความคิดเห็นความหมายมากที่สุด มีคะแนนเท่ากับ 7 ค่าความคิดเห็นความหมายน้อยที่สุด มีคะแนนเท่ากับ 1 และสอบถามในตอนนี้ 5 ส่วน จำนวน 33 ข้อ มีรายละเอียดดังนี้

ไม่หน้าสีหนาน 4 ข้อ

เต้านมสีหนาน 5 ข้อ

บริเวณท้องสีหนาน 4 ข้อ

ขาสีหนาน 5 ข้อ

ร่างกายท้อง ฯ ไปจำนวน 15 ข้อ

ข้อความในแบบสื่อสารมีข้อที่ 1 และข้อที่ 2 เป็นข้อความที่ถูกต้อง เนื้อหาในแบบสื่อสารมีข้อที่ 1 ถูกต้อง แต่ข้อที่ 2 ไม่ถูกต้อง ไม่สามารถอ่านได้ แบบสื่อสารมีข้อที่ 2 ถูกต้อง แต่ข้อที่ 1 ไม่ถูกต้อง ไม่สามารถอ่านได้ แบบสื่อสารมีข้อที่ 1 ถูกต้อง แต่ข้อที่ 2 ไม่ถูกต้อง ไม่สามารถอ่านได้

4. การทดสอบความชอบ (Validity) ของเครื่องมือกระทำโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 13 ท่าน (รายชื่ออยู่ในภาคผนวก ย.) โดยมีข้อตอนละ เรียกต่อไปนี้

ก. แบบสื่อสารมีสิร้างเสรีดเรียบร้อยแล้ว ได้ขอให้อาจารย์ผู้ควบคุมการใช้ทดสอบรายการละ เรียกต่อไปนี้ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญทางการคุณและทรงตัวเป็นครั้งที่ 7 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านวิทยาศาสตร์ จำนวน 2 ท่าน ยื่นที่สาธารณะตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับเนื้อหา สำคัญที่ท่าน นำมาปรับปรุงแก้ไขโดยใช้เกณฑ์ 80% ของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด

ข. นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน ยื่นที่สาธารณะตรวจสอบและขออนุมัติในการปรับปรุงแก้ไขคำศัพท์ที่ตรงกันข้ามในแบบสื่อสารที่ 2 ขณะเดียวกันนำไปแบบสื่อสารไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านวิทยาศาสตร์ จำนวน 1 ท่าน ให้ยื่นที่สาธารณะตรวจสอบให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบของแบบสื่อสาร แล้วมาผลักด้วยส่วนราชการที่ร่วมมือกับอาจารย์ผู้ควบคุมการใช้สื่อสารครั้งหนึ่ง เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบสื่อสาร

หลังจากปรับปรุงแก้ไขแบบสื่อสารเรียบร้อยแล้ว ได้แบบสื่อสารที่มีลักษณะดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องทราบ จำนวน 4 ข้อ คือ ข้อที่ 1 ถูกต้อง ข้อที่ 2 ไม่ถูกต้อง ข้อที่ 3 ถูกต้อง ข้อที่ 4 ไม่ถูกต้อง

ตอนที่ 2 เป็นข้อความที่บ่งบอกความสามารถของนักเรียนระดับตั้งแต่ 3 ข้อ เป็น 9 ส่วน จำนวน 36 ข้อ ดังต่อไปนี้

ใบหน้า	จำนวน	5 ข้อ
เต้านม	จำนวน	4 ข้อ
หัวนม	จำนวน	3 ข้อ
บริเวณหัวใจ	จำนวน	3 ข้อ

ยา	จำนวน	5 ข้อ
รู้จริง	จำนวน	5 ข้อ
ลุยภาพ	จำนวน	3 ข้อ
อารมณ์	จำนวน	3 ข้อ
กิจวัตรประจำวัน	จำนวน	5 ข้อ

สเกลคะแนนความแตกต่างเชิงลึกsemantic (Semantic Differential Scale) ในแต่ละส่วนสอดให้คำศูนย์ที่พื้นที่ความหมายบวกและลบ อยู่เป็นคู่ ก็คือ 2 ข้างของมาตรา โดยใช้การลุ่มแบบเป็นลักษณะ

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้สึกเมื่อเกิดของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อ การเปลี่ยนแปลงของร่างกายของหญิงระดับตั้งครรภ์ จำนวน 5 ข้อ เป็นแบบมาตราล่วง ประมาณค่า(Rating scale) ฝ 7 ระดับ

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มหญิงตั้งครรภ์และล่ายาที่ยาคุณภาพดีคล้ายคsing กับกลุ่มศัวอย่างประชากร จำนวน 15 ถึง 30 คน นำไปวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination power) เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สามารถแยกการรับรู้ของบุคคลที่เป็นไปทางบวกและลบออกจากกันได้ การหาค่าจำแนกนี้ทำ ในแต่ละข้อของแบบสอบถามในตอนที่ 2 โดยแบ่งแบบสอบถามเป็นส่วนกลุ่มตามค่าแนว หรือ กลุ่มสูงและกลุ่มต่ำเป็นจำนวนเท่ากัน ใช้เทคโนโลยี 33 (ประกอบ กรณีเดือน 2524 : 36) และนำมาไปทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างบวกและบวก 2 กลุ่ม ด้วยวิธี t-test (บัญชาระบบปริมาณค่า t 2524 : 183) เมื่อกลุ่มตัวอย่างบวกมีค่าอำนาจจำแนก สูง คือมีค่าตัวอย่าง t ตั้งแต่ 2.10 ขึ้นไป ได้ทั้งหมด 35 ข้อ (ตั้งรายละเอียด ของค่าอำนาจจำแนก t ในภาคผนวก)

การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามในตอนที่ 2 ใช้สูตร (บัญชาระบบปริมาณค่า t 2524 : 183)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2 + s_L^2}{n_H + n_L}}}$$

หากนั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) = $n_H + n_L - 2$

เมื่อ \bar{X}_H, \bar{X}_L = ค่าเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

s_H^2, s_L^2 = ค่าเบี่ยงバラของคะแนนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

n_H, n_L = จำนวนผู้ตอบในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

6. แบบสื่อสารที่เกี่ยวข้องร้อยละแล้วไปหาความเที่ยง (Reliability)

โดยใช้ค่าตรายองแอลfa (CC - coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสื่อสารทั้ง 2 หัวเราะกับภาพสักษ์ย่อทางวิธีระยะตั้งครรภ์ทั้งหมดเท่ากับ 0.92 แต่ถ้าแบ่งเป็นส่วน ๆ จะได้ค่าความเที่ยงดังนี้

ใบหน้า	ค่าความเที่ยงเท่ากับ	0.71
เต้านม	ค่าความเที่ยงเท่ากับ	0.64
หัวนม	ค่าความเที่ยงเท่ากับ	0.81
บริเวณหลัง	ค่าความเที่ยงเท่ากับ	0.43
ขา	ค่าความเที่ยงเท่ากับ	0.62
ชบระดับ	ค่าความเที่ยงเท่ากับ	0.72
สุขภาพ	ค่าความเที่ยงเท่ากับ	0.85
อารมณ์	ค่าความเที่ยงเท่ากับ	0.52
กิจกรรมประจำวัน	ค่าความเที่ยงเท่ากับ	0.65

7. แบบสื่อสารที่อยู่อาศัย

อุตรที่ไชยในการหาความเที่ยงตัวนี้ (ประคอง กรรมสูตร 2524 : 62)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \cdot \frac{1 - \frac{\sum s_i^2}{s_x^2}}{1 - \frac{\sum s_i^2}{s_x^2}}$$

เมื่อ α = สัมประสิทธิ์ความเที่ยง

n = จำนวนข้อสอบ

s_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

$\sum s_i^2$ = ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนทุกข้อ

s_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

การรวมข้อมูล

การรวมข้อมูลในการทำวิจัย กระทำโดยผู้ร่วมและผู้ช่วยร่วม จำนวน 5 คน
ผู้ช่วยร่วมเป็นพยาบาลทั้งหมด ก้าสังคึกษาปฐมภูมิ จำนวน 3 คน และจะทำการศึกษาระดับ^{ปริญญาตรี} จำนวน 2 คน

การเตรียมผู้ช่วยร่วม โดยผู้ร่วมอธิบายให้ผู้ช่วยร่วมทราบก่อนที่จะเก็บข้อมูลเที่ยวไป
นัดถูกประสงค์ของการวิจัย ยอด ๔ ครั้งของการวิจัย การเสียตัวอย่างประชากร รายละเอียดของ
แบบสอบถาม วิธีการแจกแบบสอบถาม การรับแบบสอบถาม แล้วประเมินที่จะได้รับจากการ
วิจัย

การรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย ภัณฑ์ตอนต่อไป

- ผู้ร่วมทำวิจัยสอบถามผู้มาใช้บริการที่โรงพยาบาล ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาล
ทั้ง 4 แห่ง และถึงหัวหน้าหน่วยและพยาบาลที่รับผิดชอบหน่วยฝ่ายปกครอง เพื่อเขียนรับรองถูกประสงค์
และขออนุญาตเก็บรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับฝ่ายปกครอง

2. การรวมรวมข้อมูล กระทำโดยผู้รับเชิญและผู้เข้าร่วมรับเชิญ โดยจะเริ่มด้วยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร ความความลับมากในส่วนของกลุ่มตัวอย่างประชากรก่อนการตอบแบบล้อบถาม ในการนี้จะเป็นการใช้จดหมายเชิญรับเชิญประชากร ประวัติที่จะได้รับจากการรับเชิญ หรือการตอบแบบล้อบถาม เมื่อถูกกลุ่มตัวอย่างประชากรที่จะให้ความร่วงแย่ในการตอบแบบล้อบถาม ซึ่งให้แบบล้อบถามที่ เตรียมไว้แก่กลุ่มตัวอย่างประชากร และรับศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างประชากรตอบแบบล้อบถาม เชิญรับเชิญแล้ว ผู้รับเชิญตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบล้อบถามทุกครั้นที่เก็บข้อมูล เสือกแบบล้อบถามที่ สูญเสียไว้ เนื่องจากการแยกแบบล้อบถามกลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นการแยกแบบล้อบถามที่ใช้ ตั้งครรภ์และลูกน้ำ เป็นครึ่ง ๆ แบบล้อบถามที่เสือกไว้จะต้องล้มเหลวที่จะยังตั้งครรภ์และลูกน้ำ

แบบล้อบถามที่แจกออกไปทั้งหมด 408 ชุด ได้แบบล้อบถามที่ล้มเหลวและใช้ได้จำนวน 360 ชุด คิดเป็นร้อยละ 88.23 ของแบบล้อบถามทั้งหมดที่แจกออกไป ระยะเวลาในการ回答 รวมข้อมูลทั้งหมด 5 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้รับเชิญนำแบบล้อบถามที่รวมได้ทั้งหมดมาลงรหัส และนำข้อมูลที่ผ่านการลงรหัสแล้ว ไปโปรแกรมที่เคยใช้โปรแกรมสำหรับ SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ของสถาบันคอมพิวเตอร์ ศูนย์ลงกรณ์ทางภาษาไทย มีรายละเอียดการวิเคราะห์ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบล้อบถาม และความรู้ความเชี่ยวชาญผู้ตอบแบบล้อบถามและค่านำณร้อยละ

2. ความอ่อน懦ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และล่วงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ของคะแนนภาษาสังคมที่ของผู้ตอบแบบล้อบถามและค่านำณร้อยละ

3. ตัวแปรที่ความแตกต่างของภาษาสังคมของหญิงและตั้งครรภ์ ตามการรับรู้ของตนเองและลูกน้ำ

4. ตัวแปรที่ความแตกต่างของภาษาสังคมของหญิงและตั้งครรภ์ ตามการรับรู้ของตนเองและลูกน้ำ

5. ตัวแปรที่ความแตกต่างของภาษาสังคมของหญิงและตั้งครรภ์ ตามการรับรู้ของตนเองและลูกน้ำ

6. ตัวแปรที่ความแตกต่างของภาษาสังคมของหญิงและตั้งครรภ์ ตามการรับรู้ของตนเองและลูกน้ำ

4. ค่านิรภัยค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความรู้สึกนิรภัยด้วยตัวชี้วัดและลำดับที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของร่างกายของผู้ลงทะเบียนรายตัว

4. บุคลิกภาพให้คะแนน

การให้คะแนนในตอนที่ 2 ของแบบสื่อสาร เป็นแบบสื่อสารตามที่คณะกรรมการฯ กำหนด สำหรับความหมายโดยมีค่าอยู่ที่ 0 ถึง 4 ด้านของมาตรการในแต่ละข้อ แต่ละมาตราจะแบ่งเป็น 7 ระดับ แต่ละระดับมีคะแนนค่ากัน 1 คะแนน เกณฑ์การให้คะแนนค่าตอบในแต่ละข้อมีดังนี้

ค่าตอบมากที่สุดคือการด้านค่าอยู่ที่มีความหมายมาก ให้คะแนนเท่ากับ 7

ค่าตอบมากทางด้านค่าอยู่ที่มีความหมายบวก ให้คะแนนเท่ากับ 6

ค่าตอบน้อยทางด้านค่าอยู่ที่มีความหมายบวก ให้คะแนนเท่ากับ 5

ค่าตอบเฉลย ๆ ตรงกลางของมาตรการนั้นค่าอยู่ที่มีความหมายบวกและลบ ให้คะแนนเท่ากับ 4

ค่าตอบน้อยทางด้านค่าอยู่ที่มีความหมายลบ ให้คะแนนเท่ากับ 3

ค่าตอบมากทางด้านค่าอยู่ที่มีความหมายลบ ให้คะแนนเท่ากับ 2

ค่าตอบมากที่สุดคือการด้านค่าอยู่ที่มีความหมายลบ ให้คะแนนเท่ากับ 1

ในตอนที่ 3 ของแบบสื่อสาร เป็นแบบสื่อสารตามที่คณะกรรมการฯ กำหนด สำหรับความรู้ส่วนให้ไว้ เกณฑ์การให้คะแนนค่าตอบในแต่ละข้อมีดังนี้

ไม่น่าเกลียดมากที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ 7
-----------------------	-------------------

ไม่น่าเกลียดมาก	ให้คะแนนเท่ากับ 6
-----------------	-------------------

ไม่น่าเกลียดน้อย	ให้คะแนนเท่ากับ 5
------------------	-------------------

เฉย ๆ	ให้คะแนนเท่ากับ 4
-------	-------------------

น่าเกลียดน้อย	ให้คะแนนเท่ากับ 3
---------------	-------------------

น่าเกลียดมาก	ให้คะแนนเท่ากับ 2
--------------	-------------------

น่าเกลียดมากที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ 1
--------------------	-------------------

การศึกษาแบบสืบต่อในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 เกี่ยวกับภาระสักษ์ของห้องเรียนระดับตั้งครรภ์ ตามการรับรู้ของคนเชิงและล้ำมิ ภัยความรู้สึกภัยคิดของห้องเรียนตั้งครรภ์และล้ำมิมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของร่างกายของห้องเรียนระดับตั้งครรภ์ว่าเป็นอย่างไร โดยการศึกษารายละเอียดในแต่ละข้อของแบบสืบต่อการประเมินที่เกี่ยวข้องกับภัยคิดและล้ำมิที่ไว้ดังนี้ ก็คือ

- 6.50 - 7.00 ถือว่ามีการรับรู้หรือมีความรู้สึกภัยคิดไปทางบวกมากที่สุด
- 5.50 - 6.49 ถือว่ามีการรับรู้หรือมีความรู้สึกภัยคิดไปทางบวกมาก
- 4.50 - 5.49 ถือว่ามีการรับรู้หรือมีความรู้สึกภัยคิดไปทางบวกน้อย
- 3.50 - 4.49 ถือว่ามีการรับรู้หรือมีความรู้สึกภัยคิดเป็นกลางระหว่างบวกกับลบหรือมีความรู้สึกเฉย ๆ
- 2.50 - 3.49 ถือว่ามีการรับรู้หรือมีความรู้สึกภัยคิดไปทางลบน้อย
- 1.50 - 2.49 ถือว่ามีการรับรู้หรือมีความรู้สึกภัยคิดไปทางลบมาก
- 1.00 - 1.49 ถือว่ามีการรับรู้หรือมีความรู้สึกภัยคิดไปทางลบมากที่สุด

สิ่งที่ใช้ในการสรุป

- ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) (ประคองฯ ภาระสูตร 2524 : 94)

$$\begin{aligned}\bar{x} &= \frac{\sum x}{N} \\ \text{เมื่อ } \bar{x} &= \text{ค่าเฉลี่ยของคะแนน} \\ \sum x &= \text{ผลรวมของคะแนนทั้ง } N \text{ จำนวน} \\ N &= \text{จำนวนช้อมูล}\end{aligned}$$

- ค่าแปรผลลัพธ์เบนมาตรฐาน ($S.D.$) (ประคองฯ ภาระสูตร 2524 :

(95-96)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x-\bar{x})^2}{N-1}}$$

$$\begin{aligned}S.D. &= \text{ล้วนเบนมาตรฐาน} \\ N &= \text{จำนวนช้อมูล} \\ \bar{x} &= \text{คะแนนเฉลี่ย}\end{aligned}$$

3. การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองตั้งครรภ์กับล่ามีตัว เปรียบเทียบที่ตั้งครรภ์กับล่ามเป็นอิสระ ใช้ t-test dependent (ประกอบ กระยาดู 224 : 118)

$$t = \frac{\bar{E}_D}{\sqrt{\frac{N\bar{E}_D^2 - (\bar{E}_D)^2}{(N-1)}}}$$

\bar{E}_D = ผลรวมของผลต่างของคะแนนที่ได้จากการทดสอบแบบส่วนกลาง
ระหว่างหญิงตั้งครรภ์กับล่าม N คู่

\bar{E}_D^2 = ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนที่ได้จากการ
ทดสอบแบบส่วนกลางระหว่างหญิงตั้งครรภ์กับล่าม N คู่

N = จำนวนคู่ของหญิงตั้งครรภ์กับล่าม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย